

№5 (60) травень 2015

Скарбничка

Дитяча газета

Дбайлива пташка

Пригоди шукачів 4

Мідянка 5

Павучок 6

Цікавинки про рослини 7

Страусы 8

Веселый English 9

Втеча 11

Малюнки читачів 12

Навесні стає тепло. Сонечко гріє ласкавіше і привітніше з кожним весняним днем. Усе живе радіє весні.

Наші друзі птахи повертаються з теплих країв до рідних гаїв, лісів, садів. Маленька сіра пташка також повернулася із чужини до рідного краю. На березі невеличкої річки, біля молодого зеленого очерету, у заростях високої соковитої трави ця пташечка звила собі гніздечко і висиділа три блакитних яєчка. За кілька тижнів з них вилупляться галасливі крихітні пташенята, а сіра пташка-мама стане турбуватися про них. І вдень, і вночі вона невтомно піклуватиметься про своїх трьох малят. Адже для того, щоб пташенята вирости і перетворилися на дорослих птахів, доведеться докласти чимало зусиль.

Цю галасливу малечу потрібно постійно годувати, оберігати від усіляких хижаків, змій, котів, на жаль, люди також можуть завдати птахам шкоди. Не слід галасувати біля гніздечка, тим більше заради цікавості в жодному разі не слід доторкатися до яєць. Пташка може покинути своє гніздо, яйця швидко охолонуть і ненароджені пташенята ніколи не з'являться на світ.

Якось пташка висиджувала пташенят, раптом вона побачила, як до гнізда прямувало двоє людей – маленька дівчинка разом зі своєю мамою. Сіра пташка ледь встигла вилетіти зі свого гніздечка. Вона пролетіла перед очима дівчинки і

сіла неподалік свого гніздечка на високій очеретині, уважно спостерігаючи за тим, що відбуватиметься. Мама дівчинки зрозуміла, що десь тут, просто у траві, має бути гніздо цієї пташки. Обережно вона нахилилася до землі і побачила охайне сіреньке кубельце з маленькими блакитними яйцями. Дівчинка теж поглянула на гніздо. Потім мама дівчинки тихенько взяла доню за руку і відійшла з нею вбік, сказавши: «Дивись, донечко, ось там, на очеретині, сидить сіренька пташка, це її гніздечко, а із цих яєць незабаром вилупляться пташенята. Не треба полахати маму – пташку, нехай собі повертається до своїх яєчок, якщо вона злякається чи не зможе вчасно повернутися у гніздо – яйця охолонуть і з них вже ніколи не з'являться пташенята. Ходімо звідси».

Увесь час, поки люди розмовляли між собою, перебуваючи неподалік гнізда, сіренька пташечка злякано дивилася на людей.

Коли дівчинка та її мама відійшли на безпечну відстань, пташка повернулася до гнізда, продовжуючи висиджувати своїх майбутніх малюків.

Дівчинка разом із мамою йшли далі степом, милуючись незрівнянною красою травневого краєвиду, розмовляючи про те, як важливо оберігати чудову природу.

Алла Кривоносова

У бузковому гаю

У бузковому гаю
Соловей співає,
Я на пагорбі стою –
Сонечко сідає.
Поруч десь літає хрущ,
Пахне скрізь весною,
Обійняв бузковий куш
Зірку наді мною.

Сделанное тобой к тебе же и вернется

Найкрасивіша троянда

Кмітливий хлопчик

Сделанное тобой к тебе же и вернется

В начале двадцатого века один шотландский фермер возвращался домой и проходил мимо болотистой местности. Вдруг он услышал крики о помощи. Фермер бросился на помощь и увидел мальчика, которого засасывала болотная жижа. Мальчик пытался выкарабкаться из страшной массы болотной трясины, но каждое его движение приговаривало его к скорой гибели. Мальчик кричал от отчаяния и страха. Фермер быстро срубил толстый сук, осторожно приблизился и протянул спасительную ветку утопающему. Мальчик выбрался на безопасное место. Его пробивала дрожь, он долго не мог унять слезы, но главное – он был спасен!

– Пойдем ко мне в дом, – предложил ему фермер. – Тебе надо успокоиться, высушиться и согреться.

– Нет-нет, – мальчик покачал головой, – меня папа ждет.

С благодарностью посмотрев в глаза своему спасителю, мальчик убежал...

Утром фермер увидел, что к его дому подъехала богатая карета, запряженная роскошными породистыми скакунами. Из кареты вышел богато одетый джентльмен и спросил:

– Это вы вчера спасли жизнь моему сыну?

– Да, я, – ответил фермер.

– Сколько я вам должен?

– Не обижайте меня, господин. Вы мне ничего не должны, потому что я поступил так, как должен был поступить нормальный человек.

– Нет, я не могу оставить это просто так, потому что мой сын мне очень дорог. Назовите любую сумму, – настаивал посетитель.

– Я больше ничего не хочу говорить на эту тему. До свидания, – фермер повернулся, чтобы уйти. И тут на крыльцо выскочил его сынишка.

– Это ваш сын? – спросил богатый гость.

– Да, – с гордостью ответил фермер, поглаживая мальчика.

– Давайте сделаем так. Я возьму вашего сына с

собой в Лондон и оплачу его образование. Если он так же благороден, как и его отец, то ни вы, ни я не будем жалеть об этом решении.

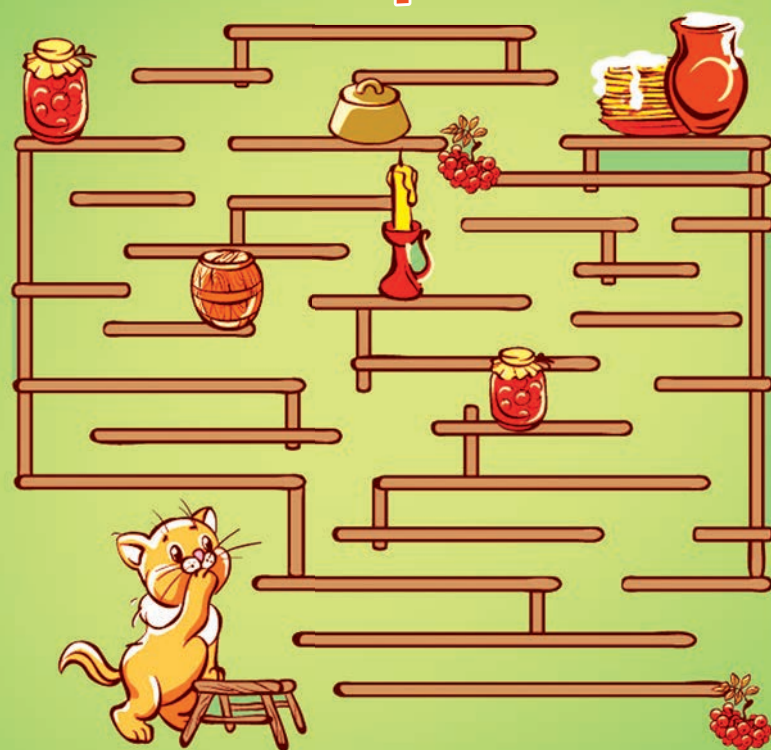
Прошло несколько лет. Сын фермера закончил школу, потом – медицинский университет, и вскоре его имя стало всемирно известно, как имя человека, открывшего пенициллин. Его звали Александр Флемминг.

Перед самой войной в одну из богатых Лондонских клиник поступил с тяжелой формой воспаления легких сын того самого джентльмена. Как вы думаете, что спасло его жизнь в этот раз? – Да, пенициллин, открытый Александром Флеммингом.

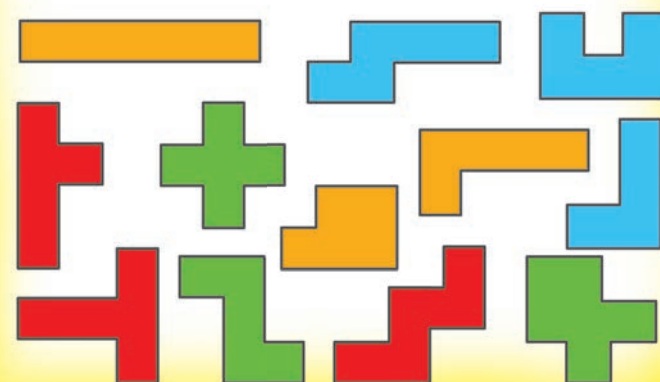
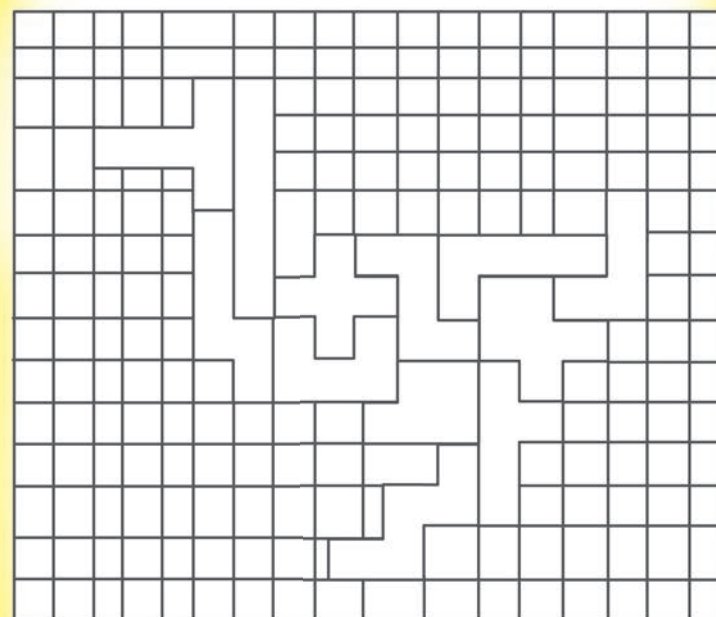
Имя богатого джентльмена, давшего образование Флеммингу, было Рандольф Черчилль. А его сына звали Уинстон Черчилль, который впоследствии стал премьер-министром Англии. Уинстон Черчилль как-то сказал: «Сделанное тобой к тебе же и вернется».

Ганяє цуцик біля хати,
Готовий за м'ячем стрибати,
А ми сміємося із нього
Удвох, з кумедного такого.
Сестричка в гості завітала
Й нам цуценя подарувала.
Як добре, що подбав Творець
Про радість для малих сердець!

Лабиринт

Найди все соответствующие части в линейном рисунке с геометрическими фигурами. Разрисуи.

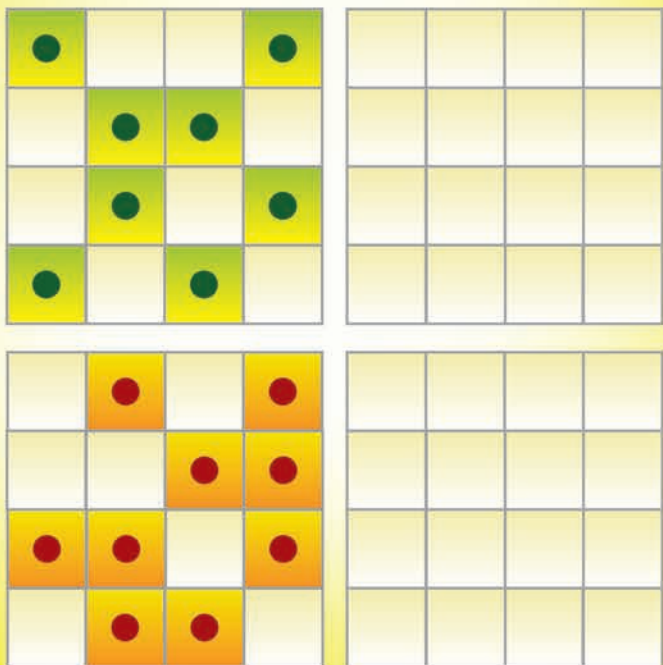
Дорожки

Проведи линию, не касаясь краев дорожки.

Логика

Расставьте точки в пустых квадратах так же, как в заполненных.

Диких животных обведи красной линией, домашних — желтой.

Разрисуй по цифрам

Найкрасивіша троянда

Був перший день травня. Еммі слухала, як її шкільні друзі говорили про травневі кошики, які вони збиралися наповнити квітами й залишити біля вхідних дверей своїх друзів.

— Ти дзвониш у двері і залишаєш кошик із квітами, — пояснювала Еммі її найкраща подруга Сусанна. — Люди відчувають себе щасливими, коли їх хтось любить і дарує їм квіти.

— Я люблю нашу сусідку міс Джоунс, — сказала Еммі. — Щороку вона пече для мене іменинний пиріг. Вона шиє для мене сукні. Я знаю, що Ісусу сподобається, якщо я зроблю міс Джоунс щасливою.

— Тоді віднеси їй травневий кошик, — сказала Сусанна.

— Я б так і зробила, — сказала Еммі, — але мій тато щойно перекопав двір і посіяв нову траву. Усі наші старі квіти вже пропали, а нові ще не зійшли. Але я про всяк випадок виготовлю паперовий кошик.

Коли Еммі повернулася зі школи додому, вона оглянула свій двір. Не було жодної квіточки.

— Мені б хотілося, щоб тато сіяв травичку й квіти в різні пори року, — сумно подумала вона. — Минулого року в цей час у нас було багато квітів.

Еммі зітхнула. Потім вона пригадала, що бачила маленькі дикорослі блакитні квіточки у дворі міс Джоунс.

— Я знаю, що їй не подобаються дикі квіти і вона не хоче, щоб вони росли в неї у дворі, — подумала Еммі. — Вона говорила, що викопає їх.

Дівчинка швидко побігла у двір до сусідки, але квіточок уже не було.

— Уже викопала, — зітхнула вона, — і я не бачила ні-

яких польових квітів у нашому кварталі. Що ж робити?

Поки Еммі розмірковувала, її погляд упав на яскраве зелене листя трояндового куща біля будинку міс Джоунс. І там, на кущі, була чудова троянда! Еммі бачила цю троянду і раніше. Усі дивувалися, що троянда так рано розцвіла.

Подивившись вгору і вниз по вулиці, Еммі нікого не помітила.

— Зірвати троянду? А чи не буде це крадіжкою? Троянда належить міс Джоунс, і саме їй я хочу залишити травневий кошик, порадувати її і зробити щасливою.

Дівчинка наблизилася до трояндового куща. Потім зупинилася і похитала головою. Лише вчора вона чула, як міс Джоунс розмовляла з її матір'ю.

— Їй, мабуть, приємно, що так багато людей приходить подивитися на її троянду. Придумала! Я їй просто дам паперового кошика, якого я зробила, і сподіваюся, що він їй сподобається.

Повільно Еммі піднялася на ґанок міс Джоунс.

— Я хотіла принести вам травневий кошик, — сказала вона міс Джоунс, коли та відчинила двері. — Я хотіла залишити його у вас на ґанку, подзвонити, втекти і сховатися, тільки цього року у нас немає квітів, а я не насмілилася зірвати вашу троянду. Але я для вас зробила паперовий кошик. Він порожній, але я сподіваюся, що він хоч трохи порадує вас.

Міс Джоунс подивилася на Еммі й усміхнулася.

— Я задоволена, що ти не зірвала троянду, — сказала вона. — Значно приємніше, що ти прийшла до мене, а не втекла і не сховалася. Крім того, — сказала вона і знову усміхнулася, — твій кошик не порожній. У ньому доброта і любов чудової дівчинки — і ця дівчинка — найкрасивіша троянда, яку я будь-коли знаходила на моєму ґанку!

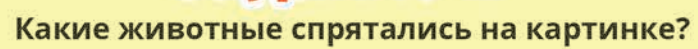
Дорожки

Посади в землю морковку, лук и салат.

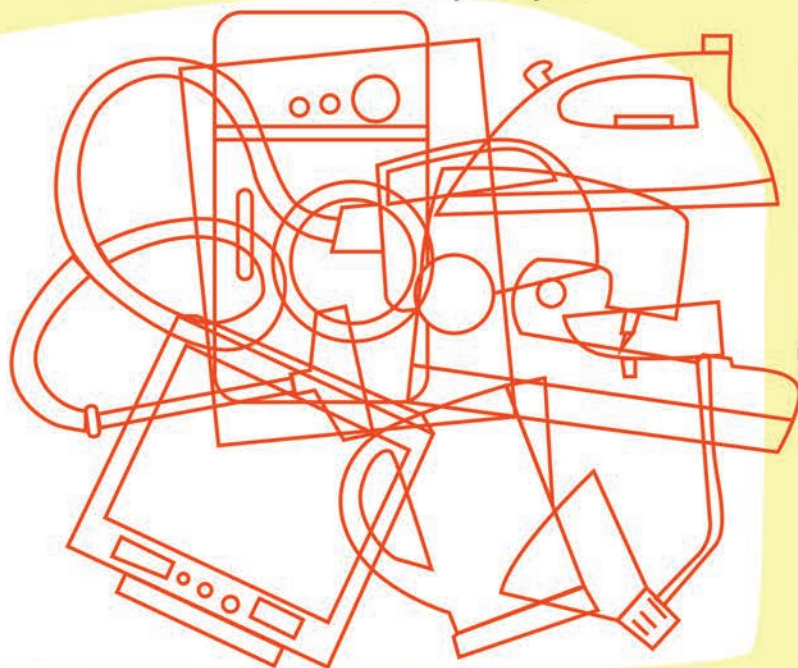
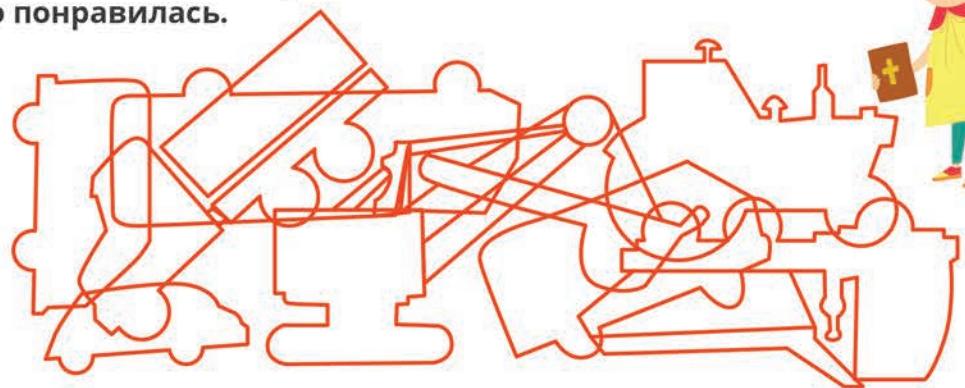

Сможешь ли ты найти все объекты, которые спрятались на картинках. Раскрась те, которые тебе больше всего понравились.

Напиши названия деревьев,
чьи листья спрятаны на картинке.

Нарисуй машину, которая тебе больше всего понравилась.

Какие звери спрятались на картинке?
Раскрась их.

- чтобы смотреть телепередачи.

[illegible]

Мідянка

Ольга Стасюк

Ура! Назарчик знову їде в гості до бабусі Олі! А це означає, що буде багато цікавих занять і захопливих пригод, адже бабуся вміє вигадувати таке щось незвичне. З бабусяю можна, взувши високі резинові чобітки, вимірювати глибину калюж на дорозі. Можна в дощ під парасолькою їздити на велосипеді. Можна грати в баскетбол, закидаючи м'яч у плетений з лози кошик, прив'язаний до горіха. О, як багато можна з бабусяю!

А ввечері бабуся Оля розповідає серію вражаючих історій про дивовижного птаха з палаючими очима – Кукіна. Кукін був особливим птахом: він усім робив добро, допомагав у біді, і це все тому, що він був віруючим. І що особливо подобається внуку: ці оповідання ніколи не закінчуються погано! І вони взагалі не закінчуються! Щовечора готова нова захоплива пригода!

А цього разу бабуся зняла із горища старий розкладний алюмінієвий човен ще свого тата-рибалки, розставила його просто на траві в саду, і вони з Назарчиком щодня «плавали» на ньому, витримували «шторми» і «бурі», і навіть ловили «рибу»!

А ще бабуся купила внуку велику товсту з яскравими малюнками книгу дитячих оповідань. Набігавшись досхочу за цілісний день, увечері хлопчик вмощувався з бабусяю на дивані і поринав у новий, незвіданий світ життя незнайомих хлопчиків і дівчаток.

О, як цікаво було у бабусі Олі! Але швидко проминув тиждень, і сьогодні тато приїжджає забрати Назарчика додому. А це означає, що вже не буде вечірнього оповідання.

– Бабусю, почитай мені зараз якусь історію, – попросив онук десь о годині дванадцятій.

Черговою була страшна пригода про гадюку, котра заповзла до курника і навіть проковтнула одне курчатко... Хазяйка побігла, вхопила лопату, вби-

ла гадюку, врятувавши решту курчаток.

– Цікаво, – сказала бабуся Оля. – А я й не знала, що з гадюкою можна впоратися таким способом.

Вони з онуком пообідали і вийшли на двір. Просто біля сходів побачили кусок товстого мідного дроту. Він так гарно виблискував на сонці.

– Хто б це міг кинути дріт просто нам під поріг? – здивувалася бабуся.

Та раптом «дріт» почав рухатися...

– Мідянка! – вигукнула зі страхом бабуся.

Що робити? Дозволити їй втекти не можна, адже довкола живуть люди, ходять діти.

– Господи! – швидко помолилася бабуся. – Допоможи мені!

І тут в пам'яті сплила щойно прочитана історія.

– Назарчику, сховайся в домі, молися, а я побіжу за лопатою!

Переляканий хлопчик через вікно спостерігав, що буде далі.

– Господи, допоможи бабусі Олі впоратися з гадюкою! – молився онук.

Бабуся прибігла з лопатою, але гадюки ніде не було видно. Вона зникла...

– Бабусю! Вона поповзла он туди, під пліт, – закричав через вікно Назар.

І справді: біля плоту, згорнувшись у клубок, лежала велика мідянка...

...А через годину приїхав тато Назара. Разом із сином вони побачили мертву змію, усвідомлюючи, якої небезпеки їм вдалося уникнути.

– Мамо, – здивовано запитав тато. – Як ти відважилася вбити гадюку? Ти ж не можеш прибити навіть павука, а тут – гадюка!

Бабуся із Назаром презирнулись...

– Татку! Ісус знав, що до нашого порогу повзе гадюка, і Він спонукав нас прочитати оповідання, у котрому розповідалося, як треба діяти в такій ситуації.

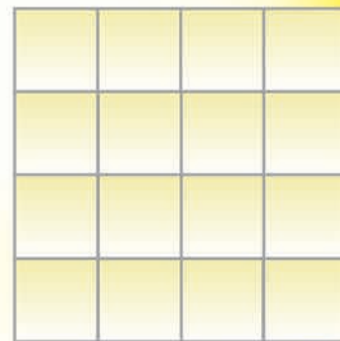
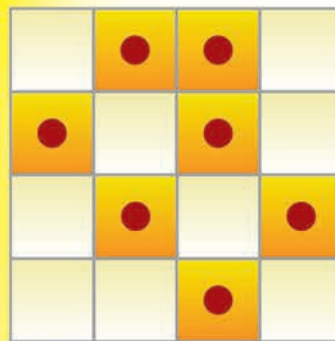
Бабуся, тато і Назар схилили голови і щиро подякували Господу за Його любов і охорону.

Лабиринт

Найди два однакових облачка и соедини их линией. Раскрась.

Расставьте точки в пустых квадратах так же, как в заполненных.

Найди отличия

Павучок

Л. Скрипник

Рита ходила до підготовчої групи дитсадочка, але дуже боялася різних комах. Якось від самого ранку в Рити був поганий настрій. Не хотілося вставати, їти вмиватися, чистити зуби, хоч учора мама подарувала їй цікаву зубну щітку, у якої щетинки стирчали в різні боки. Щітка була жорстка, а Рита звикла до своєї старенької щітки, м'якої та лагідної, як вушка її киці Маркізи. Дівчинка неохоче полоскала рот, провела вологими пальцями по щоках.

— Досить, я вже чиста, — подумала вона і вийшла з ванної.

Дитсадок знаходився у великій красивій будівлі, яку оточував чи то парк, чи то сад. Старші діти восени збирали яблука та сливи, з яких кухар тьотя Катя варила смачний компот.

Дійшли за 5 хвилин. Рита переодяглася, поцілувала маму і сіла на стільчик, взявши свою улюблену ляльку. Потім гралася з плюшевим ведмедиком, але настрої не покращувався. Рита сама не розуміла, що з нею коїться.

Взяла м'ячика, неохоче штовхнула його ніжкою, він покотився і застряг між две-

рма. Дівчинка підійшла до дверей, відчинила і завмерла від жаху.

За дверима на стіні висів сірий павучок.

Відразу ж згадалися слова казки про те, як павук потягнув Муху — Цокотуху. Рита розуміла, що вона велика, павучок з нею не справиться, і все ж боялася.

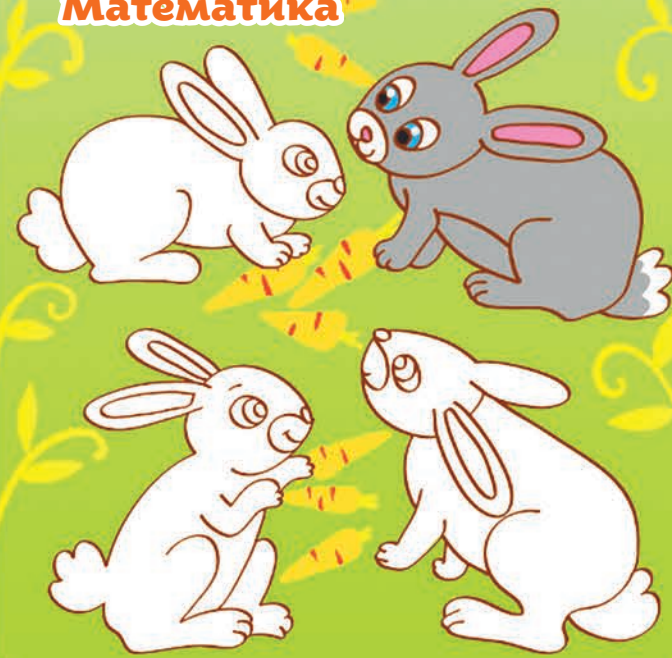
— Що робити? Покликати на допомогу? Прибити павучка чимось важким, — розмірковувала боягузка. Та раптом до неї підійшла Тамара Іванівна.

— Діти, — поклікала вона. — Риточка знайшла павучка, що заблукав. Давайте його посадимо в бляшанку, а після сніданку на прогулянці знайдемо йому підхожу хатку.

У Рити страх як рукою зняло. Вона тримала бляшанку, доки Тамара Іванівна обережно олівцем підштовхнула павучка в його тимчасову квартиру.

Після сніданку діти вийшли в садок. Вони знайшли кущ чорної смородини, і Рита, котра не розлучалася з бляшанкою, випустила павучка на волю. Настрій покращився. А павучок, весело перебираючи лапками, плів красиве мереживо — павутиння.

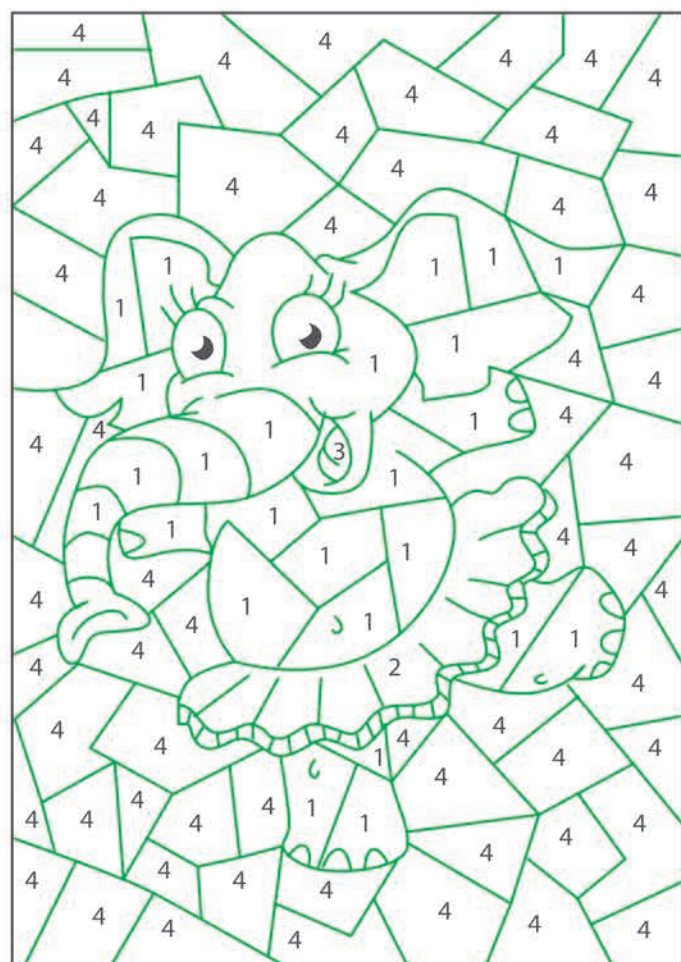
Математика

Полічи всіх зайчиків і запиши відповідь у кружечку. Розмалюй.

Розмалюй за цифрами

■ 1 – сірий

■ 2 – рожевий

■ 3 – червоний

■ 4 – фіолетовий

НЕ ХОЧУ, ЧТОБЫ ТЕБЕ БЫЛО БОЛЬНО

Мама держала Виталика на коленах, а Людочка села рядышком, ожидая услышать что-то очень приятное.

— Помните, дети, как в прошлом году мы ездили к бабушке в село? Как красиво было на лесной полянке! Помните, там мы отдыхали после того, как собрали целую корзину грибов? — мама даже на мгновение прикрыла глаза, вспоминая тот солнечный день.

— Конечно, помним. Еще бы! Мы до тех пор никогда раньше не собирали грибов, — оживленно заговорила Людочка. — А еще помню, что потом у тебя что-то с ногами случилось.

— Да, мама, я тогда бросил в высокую траву свою панамку. Но ты почему-то не разрешила мне за ней идти и достала ее сама. Потом у тебя покраснели ноги.

— То была крапива, Виталик. Она очень сильно обжигает тело. Я не хотела, чтобы тебе было больно, потому и не отпустила тебя, а пошла за панамкой сама.

— Мамоchка, я больше никогда ничего не брошу в крапиву! Прости меня, что я был непослушным. Я не хочу, чтобы тебе было больно! — Виталик крепко обнял свою маму. Ему так было горько, что

из-за него маме пришлось терпеть боль.

Потом мама обняла деток и стала тихо рассказывать им о том, как больно было Иисусу, когда Его били римские солдаты. Какие мученья Он терпел, когда они над Ним издевались, когда Его руки

и ноги пробивали гвоздями, как тяжело Ему было висеть на кресте, испытывать не только боль, но и насмешки толпы.

Виталик и Люда тихо слушали ее рассказ. Им было очень жаль Иисуса!

А вы, ребята, уже слышали о том, что Иисусу пришлось пострадать? Он страдал вместо нас, за все наше непослушание.

Сегодня Иисус просто протягивает к нам Свои руки, на которых видны шрамы от ран, и тихо говорит: «Я не хочу, чтобы всем вам, Виталику, Свете, Марине, Косте, было больно. Я хочу каждого из вас спасти от боли и слез, от войн и от прочих бед. Я хочу спасти вас для вечной жизни на Новой Земле, где все будут дружными и радостными».

Это будет прекрасная жизнь!

Ольга Бокова

Помоги медвежонку на тракторе вспахать пашню — нарисуй линии по белым полосам на поле, не выходя за контуры.

цікавинки про рослини

Сьогодні, друзі, ми дізнаємося кілька цікавих фактів про рослини.

1 На нашій планеті існує понад 10 тисяч отруйних рослин. Людство давно використовувало ці властивості для полювання на тварин і оборони від ворогів. У художній літературі часто згадується отрута кураре, яку використовували індіанці Південної Америки, обробляючи нею наконечники стріл. Вона складалася із суміші декількох екстрактів рослин чілібуха. В основному отруйні рослини знаходяться на території тропічних країн. У лісах Сполучених Штатів, а також на Антильських островах росте справжнє «дерево смерті» – марцінелла. Воно випускає такі отруйні речовини, які небезпечні для людини: варто трохи постояти поруч із цим деревом і можна отримати важке отруєння.

2 На планеті Земля існує дивовижний гриб, який на смак нагадує курку. **Трутовик** сіро-жовтий росте гронами, а ширина його капелюха досягає 40 см.

3 Дивно, але рослина **цератонія** дає завжди однакове насіння, яке важить 0,2 г. У давні часи вони використовувалися ювелірами як гір, а тепер ця міра називається каратом.

4 Наша планета наповнена дивовижними рослинами. Одним з них є **райдушний евкаліпт** з острова Мінданао. Він славиться надзвичайно красивою різнобарвністю кори. У міру свого старіння вона змінює своє забарвлення. Спочатку кора має яскраво-зелений або темно-зелений колір, у міру зростання і старіння вона стає блакитною, пурпуровою, а потім рожево-помаранчевою. Наприкінці ж свого існування кора набуває коричнево-малинового відтінку.

5 Напевно, кожна людина у своєму житті чула про таке багаторічне і дивовижне дерево, як **баобаб**. Воно росте переважно в африканських саванах. Це найтовстіше дерево на всій планеті Земля. Його середня висота становить близько 18-25 м, а окружність стовбура при такій висоті – більше 10 метрів. Існують навіть дерева з окружністю в 50 м в обхваті! Тривалість життя баобаба – від тисячоліття до 5 тисяч років.

6 **Скажений огірок** – це рослина, що належить до сімейства гарбузових. Свою назву він отримав завдяки незвичайному способу розсіювання насіння: дозрілий плід огірка навіть при легкому дотику відстрибує від ніжки і з отвору із силою викидається на величезну відстань у 12 метрів маса слизу з насінням.

7 Серед рослин існує чимало паразитів. **Повилика** – паразит, який не має власного листя і коренів. Харчується вона виключно соками свого господаря, чиє стебло вона обвиває.

8 **Ярета** – дивна рослина, що росте в Перу, Чилі, Болівії, Аргентині. Ця рослина здається величезною, однак насправді це безліч окремих паростків. Місцеві жителі використовують ярету як паливо для приготування їжі.

9 Дивно, але з одного тільки дерева можна виготовити понад 160 тисяч олівців!

Апельсиново-горіхові цукерки з фініками

Інгредієнти:

- фініки – 1 стакан;
- родзинки – 0,5 стакана;
- керб – 2 повні ст. л.;
- горіхи грецькі – 0,5 стакана;
- апельсин – 0,5 шт.;
- горішки для серединки (кеш'ю, грецький, лісовий – на ваш смак);
- кокосова стружка для обвалювання.

Спосіб приготування:

- 1** Змелюємо грецькі горіхи в мілку крихту.
- 2** Змелюємо фініки з родзинками та м'якотю апельсина в густу масу. Можна додавати і цедру, тоді потрібно регулювати солодкість цукерок медом.
- 3** Додаємо до фініків горіхову крихту та керб. Змелюємо до стану густого тіста.
- 4** Формуємо цукерки, кладемо в серединку горішок. Обвалюємо в кокосовій стружці. Кладемо в холодильник на годинку чи на ніч.

Ось наші корисні цукерочки і готові! Смачного!

Страусы

Много лет назад, когда китайцы увидели страуса, они назвали его «верблюжьей птицей», потому что эта птица крупная, имеет длинную шею, и ее ноги походят на верблюжьи. Исторические сведения о страусах известны очень давно. Ранние египтяне использовали страусиные перья в качестве символа справедливости, потому что опахала по обе стороны стержня имеют равный размер.

Страусы – самые крупные птицы в мире. Их родина – это Средний Восток, Африка и Австралия. Их рост достигает двух с половиной метров, а весят они около 130 килограммов. Они могут развивать скорость около 60 километров в час, но их обычная, или, как говорят, крейсерская скорость – 50 километров в час. С такой скоростью они могут бежать в течение часа, не слишком утомляясь.

Самка страуса откладывает от 10 до 30 яиц. Страусы считаются хорошими родителями. Самка сидит в гнезде днем, а самец ночью. После появления птенцов мамаша ищет вшей, блох и червей, чтобы кормить свой выводок, пока птенцы не смогут добывать еду самостоятельно.

В 1960 году в Национальном парке Найроби сотруд-

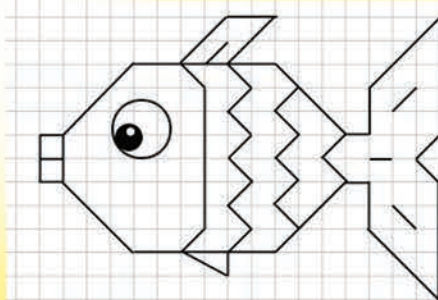
Обведи по линии
и раскрась.

ники зафиксировали случай, когда самец высиживал одновременно 40 яиц.

Однажды львы согнали птицу. Львята играли с яйцами, как с мячиками, катая их по всему парку. Когда же львиная семья удалилась, страус собрал яйца обратно в гнездо и сел на них. Удивительно, но птенцы вылупились. Страусиные яйца очень большие – они вмещают около литра – и потому их скорлупу в древности использовали в качестве водоносов.

Нарисуй по клеткам рыбку.

Эгоистичный морской огурец

Морской огурец – одно из самых интереснейших морских существ. Он принадлежит к той же группе морских существ, что и морские лилии, звезды и морские ежи. Их похожее на огурец тело кожистое и эластичное. Поскольку оно состоит в основном из мышечной ткани, то может сжиматься и растягиваться в широких пределах.

Питается морской огурец планктоном. Удивительно, но один морской огурец съедает в год около 45 килограммов планктона. Цвет морских огурцов варьируется от черного и темно-коричневого до небесно-голубого или оранжевого. Существует около 500 разных видов морских огурцов. Обычно мор-

ской огурец зарывается в песок, оставляя на поверхности только хвост и голову. Его рот с более чем 10 щупальцами находится на голове. Этими щупальцами планктон ловится, как муха на липкую бумагу. Одно за другим щупальца отправляются в рот, где планктон съедается. Это непрерывный процесс. Морской огурец постоянно ест. Можно сказать, что это самое эгоистичное существо, которое только берет и ничего не отдает.

Мы можем наблюдать за этими существами, изучать их привычки и извлекать для себя уроки, чтобы наша жизнь стала более плодотворной.

Помните, ребята: блаженнее отдавать, нежели принимать.

Веселый English

What is flower? Что такое цветок?

Ребята, хотите узнать, из чего состоит растение? Веселый English научит вас рассказывать о цветах на английском языке.

Задание 1

Внимательно посмотри на картинку. Запомни слова.

Flower [флауэр]

цветок (или бутон растения)

Leaf [лиф]

лист

leaves

[ливс]

листья

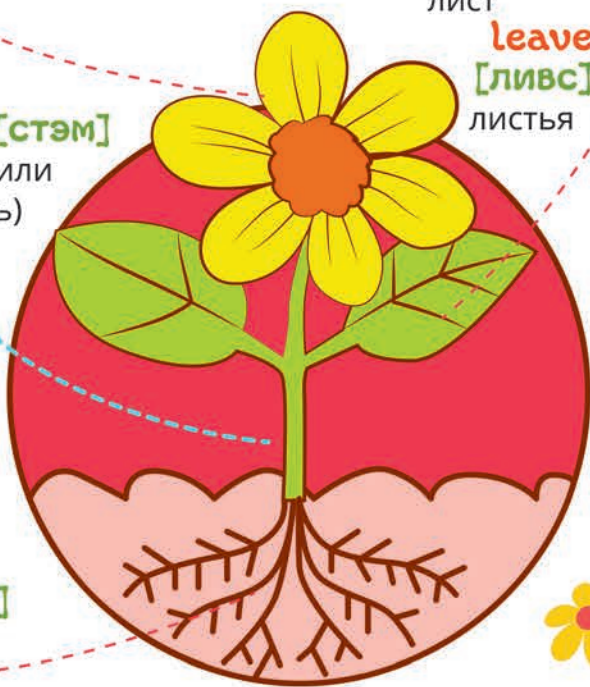
Stem [стэм]

ствол (или стебель)

Roots

[рутс]

корни

Задание 2

А теперь давайте расскажем о растении.

Прочитай текст и подставь вместо картинок английские слова.

Let's talk about parts of a plant. It has . These

 can be long or short. Also the plant has

. The is connected to the

. Of course every plant has .

Take any plant and count . How many

does it have? And finally it has . It is the most

beautiful and colorful part of the plant.

Draw your own here:

Задание 3

Пройди лабиринт, помоги пчелке найти путь к цветам.

Задание 4

Найди слова в сетке кроссворда.

p	i	n	k	p
s	e	b	e	e
u	s	t	e	m
n	l	e	a	f
b	l	u	e	l

pink

bee

stem

leaf

sun

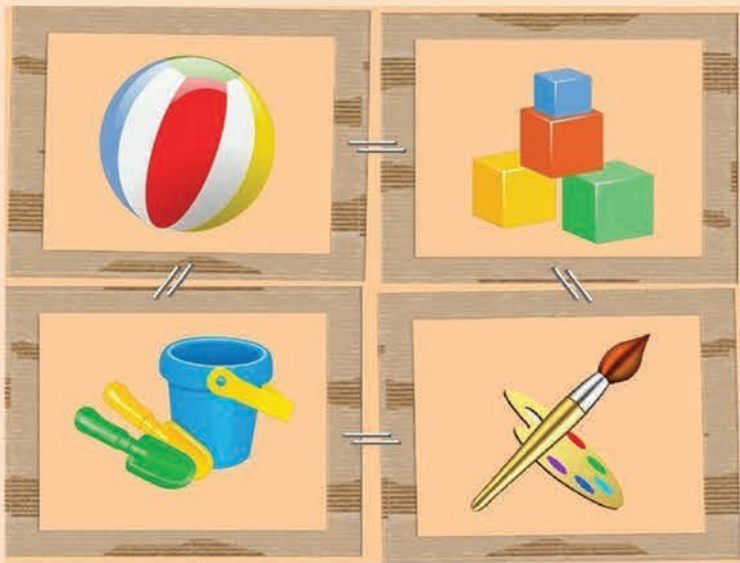
blue

Задание 5

В словах перепутались буквы. Напиши их по порядку.

troso _____
setm _____
lofewr _____
flae _____

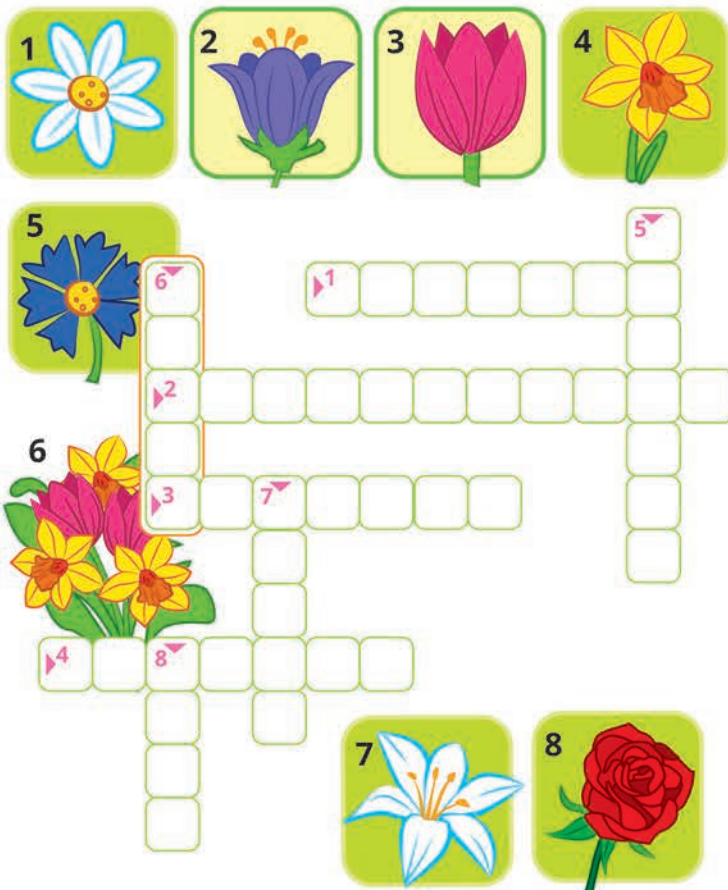

Поміркуй і викресли зайвий предмет.

Кроссворд

Посмотри на картинки под номерами с изображением цветов и запиши нужные слова в клеточки.

Лабиринт

Кмітливий хлопчик

Після війни 1945 року нашій країні було важко відроджуватися з руїн. Багато дітей залишилися сиротами. Тільки-но люди почали звикати до мирного життя, як сталася посуха. Як наслідок – почався голод. Усім було нелегко, кожна родина виживала, як тільки могла.

Хлопчик Вітя жив у невеличкому приморському містечку разом із мамою, бабусею та молодшою сестричкою Маринкою. Тато хлопчика загинув на війні, і тепер родині без батька було важко виживати у ці повоєнні роки. Вітя навчався у школі, вже у п'ятому класі. Хлопчик був старанним, кмітливим і намагався допомагати мамі утримувати родину. Та коли настали голодні часи, взагалі стало скрутно.

Одного погожого ранку Вітя перед заняттями вирішив побігти до моря, щоб подивитися, як рибалки витягують сіті з моря. Сьогодні ловцям риби пощастило, їхні сіті були майже повними, усі були у піднесеному настрої, весело жартували. Хлопчина насмілювався і підійшов до одного вусатого чоловіка попросити риби для голодної родини. У відповідь чоловік запитав, куди йому відсипати рибки. Не вірячи такому щастю, хлопчина швидко стягнув кашкет і простягнув його чоловікові. Рибалка усміхнувся і сказав: «Наступного разу візьми якусь посудину із собою, а то зіпсуєш хороший батьків подарунок!» У хлопчика заблищали сльози на очах... Як тільки він здогадався, що це подарунок тата? Вітя швидко відніс додому рибу і до школи летів, мов на крилах. Мама зраділа тому, що вдома є вже хоч якась їжа.

Наступного ранку Вітя з бідончиком у руках подався до моря. Цього разу випрошувати рибку він не хотів, вирішив, що буде допомагати рибалкам сортувати рибу, чистити сіті, робити те, що скажуть. На таку пропозицію рибалки охоче погодилися, їм потрібний був вправний помічник.

Хлопчику вдавалося справлятися із запропонованою роботою, він звик працювати. Рибалки за старання працю відсипали більше риби, ніж вчора. Вітя подумав про те, що тепер цієї риби повинно вистачити на кілька днів. Задоволений Вітя вже вирішив бігти додому, щоб встигнути до школи, як раптом його хтось не дуже ввічливо покликав. Вітя озирнувся і побачив хлопця – здорованя, який наказав Віті підійти ближче.

Вітя знав цього підлітка. Хлопець Тимоха не хотів вчитися у школі, був невихованим підлітком, який з легкістю міг образити чи принизити будького. А тепер Тимоха вирішив відібрати рибу, зароблену такою нелегкою рибальською працею. Віті довелося сьогодні на дві години прокинутися раніше, щоб встигнути прийти на роботу.

Вітя почав втікати. Здоровань кинувся наздоганяти хлопчика, але Вітя швидко змінив напрямок свого маршруту, він крутнувся біля Тимохи і побіг у протилежний бік. Такого знахабнілий хлопець аж ніяк не очікував, він залишився з порожніми руками. Проте ображений такою непокорю, Тимоха разом зі своїми друзями вирішив все ж таки помститися.

Проте щоранку Віті вдавалося завдяки кмітливості прибігати додому з рибою. Одного вечора він розповів бабусі Марії про свої щоденні пригоди, про те, як доводиться переховуватися, щоб Тимоха та його друзі не відібрали рибу. На що старенька сказала, що вона вже давно здогадалася, що щось не так. Бабуся запевнила, що добрий Господь піклується про Вітю, тому що вона щодня молиться за свого онука. Це підбадьорило і втішило засмученого хлопчика.

Невдовзі розбишаки-підлітки перестали переслідувати Вітю. Зникли десь з району...

Друзі, не забувайте: Бог турбується про безпеку тих, хто звертається до Нього по допомогу.

Втеча

За обідом один із матросів промовив:

— Сьогодні за кормою я бачив чорну голову якоїсь велетенської рибини. Вигулькне з води — і кілька секунд дивиться вслід траулеру.

— Може, це акула? — запитав Яків Хомич і відклав ложку.

— Гм... Схожа на акулу, — байдуже промовив матрос. — Але більша за неї.

— Мабуть, вона. Хіба ж нема серед них і таких, що й на самого царя океану — кита — нападають? Начувайтеся, хлопці, — вже занепокоєно промовив Яків Хомич.

Яків Хомич — загартований штормами рибалка. Час від часу підходив до корми і пильно вдивлявся в холодні океанські хвилі.

— Пливе за нами, прискіплива, — похмуро каже він.

Деся другого чи третього дня, підтягуючи трал до борту, рибалки здалека побачили, що серед золотистих окунів щось чорніє. Придивилися — а то акула.

— А, бешкетнице, попалася! — вигукнув Яків Хомич. — Не сподівалася на таку зустріч зі мною?

Він так радів, наче з моря витягли хтозна-який скарб...

Сітчастого мішка з акулою підважили лебідкою, ви-

смикнули зашморг, кінцівка трала розпустилася, і акула гучно впала на палубу. Траулер аж захитало.

Ця морська хижачка справді велетенська, ледве не чотири метри завдовжки. Вона непорушно лежала на палубі. Шкіра в неї груба й чорна, наче кирзовий чобіт. Очі великі, сірі, круглі.

Роззявлена паща, а в ній кількома рядами, аж до горла — густі гострі зуби.

За хвилину вся команда прийшла на палубу глянути на несподіваний улов.

— Це тобі не в океані косяки розганяти, — невгавав Яків Хомич. — Тут ти мені не страшна. Хотіла мною поснідати, а тепер я сяду біля тебе.

Ну, Петре, — звернувся до матроса, що розчохлавав фотоапарат, — зафіксуй цю незвичайну гостю. Дома розкажу — не повірять.

Та ледве він наблизився, як сильний удар збив його з ніг і відкинув далеко вбік.

Від несподіванки рибалки кинулися врозтіч.

— За борт її викинемо потім. До роботи, хлопці! — Яків Хомич, скривившись від болю, зневажливо махнув рукою в бік акули.

Але й годі було думати про роботу. Подув вітер,

судно гойдало з боку на бік, а тіло акули почало перекичуватися від борту до борту.

— Негайно залишити палубу! — почувлася команда вахтового штурмана.

А Яків Хомич додав:

— Я ж вам казав... Як акула ув'яжеться за траулером, тут і до біди недалеко.

Незабаром шторм розгулювався ще дужче. Височенні хвилі, ревучи, накочувалися на палубу, заливаючи її. Так тривало весь день. А вночі шторм раптом вщух. Тричі прозвенів дзвінок. Це означало — час до роботи. Бо ж у морі ведуть промисел і вдень, і вночі.

Рибалки освітили прожектором палубу, шукаючи акулу. І що за диво — на палубі було порожньо.

— Ну, й хитра, — промовив Яків Хомич. — Зуміла-таки дременути з морською хвилею за борт. Та вже й біля нашого судна її нема. Добре страху натерпілася. — І вже веселіше: — Ну, й нехай собі пливе. Шкода тільки, що не вдалося тоді разом з нею сфотографуватися...

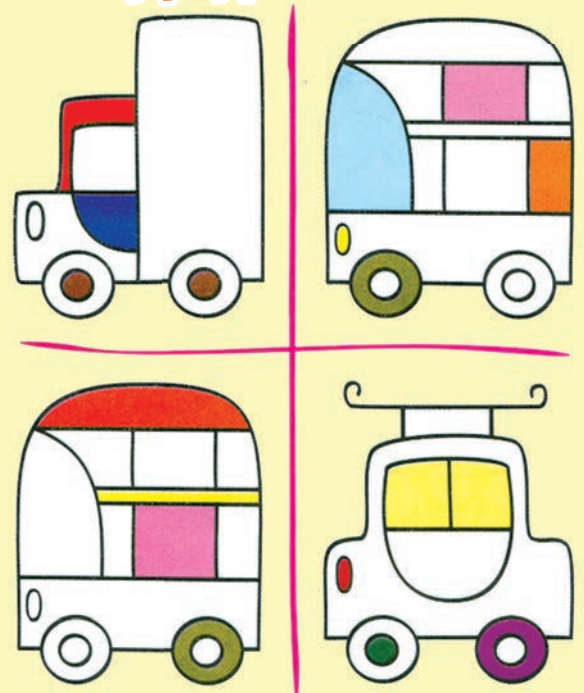
Тут Яків Хомич, а за ним і всі рибалки засміялися.

М. Яненко

Найди пару однакових воздушных шариков.

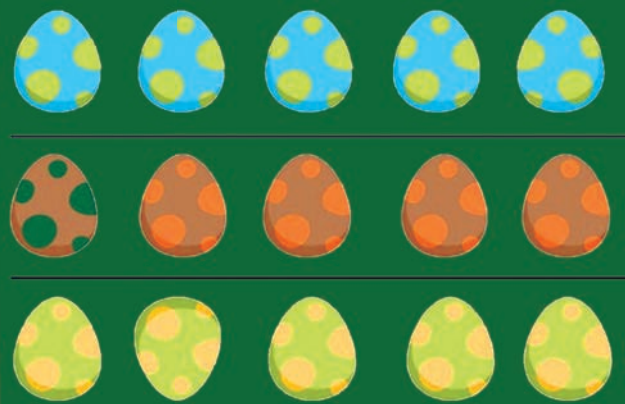

Дидактика

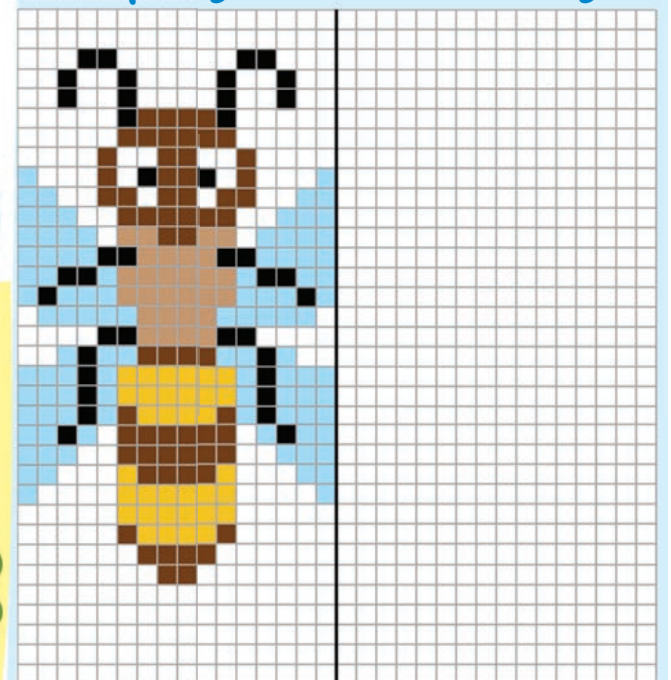

Знайди однакові геометричні фігури на автомобілях.

Знайди зайве.

Нарисуй по клеткам осу.

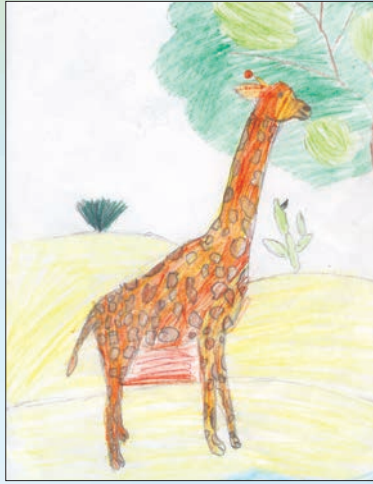

Вітаю рідненьку матусю:
Сьогодні її, мамин, день!
В її вишиванку вдягнуся,
Готую віночок з пісень.
Люблю тебе, мамо, і знаю:
Найкраща у світі ти є!
Нехай твоя усмішка сяє
І серденько гріє моє!

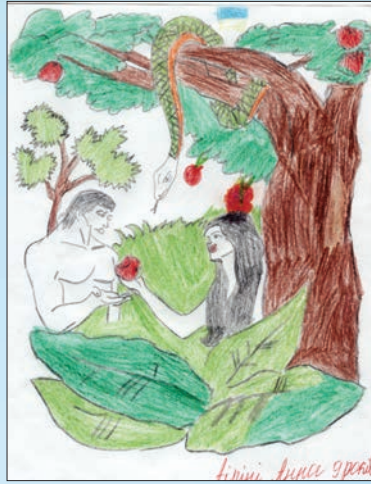

Робота без підпису (Просимо автора малюнка зв'язатися з редакцією газети)

Ілона Матвєєва

Анна Аїріні

Дарина Юр'єва

Дарина Челій

Власюк Богдан

Валентин Лакуста

Оля Галюк

Андрій Ружіцький

Віка Іщенко

Сабріна Добра

Маргарита Четверик

Анна Мартиненко

Лілія Попова

Павло Пидяш

Сергій Кисельов

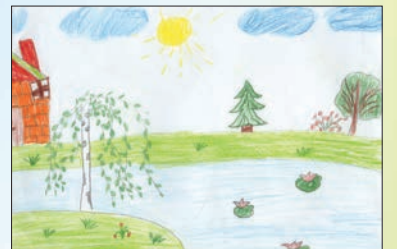
Дмитрик Набок

Олег Осауленко

Богдан Осауленко

Лілія Лопатинська

Малюнки читачів

Любі діти!

На адресу видавництва надійшла велика кількість ваших малюнків. На жаль, ми не в змозі відразу опублікувати всі ваші роботи. Чекайте їх в одному з наступних номерів.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці кожного малюнка).

Станіслав Попадюк

Богдана Позняховська

Ілона Винниченко

Анастасія Добра

Смотрите на телеканале «Надія»

ЛОМАСТЕР

неділя
14:00

Дитяча зустріч у майстерні «Ломастера»: майструємо, граємо, відгадуємо

і просто ВІДПОЧИВАЄМО!

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Над номером працювали:
Марина Становкіна, Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua